

ΜΟΥΣΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Ὁ ἱππότης Γκλόου, ὁ διάσημος συνθέτης τοῦ Ὀρφέα, λάτρευε τὸ χρέμμα, τὴν καλοπέραση καὶ τὴ δόξα, μὰ ἀπόφευγε νὰ τ' ὁμολογεῖ. Κάποτε ὅμως ἕνας γνωστός του τὸν ρώτησε :

— Ἰππότη μου, τί προτιμᾶτε πρὸ πολὺ ἀπ' ὅλα τὰ ἐγκόσμια ἀγαθὰ ;

— Τρία πράματα, ἀποκρίθηκε ὁ Γκλόου, τὰ λεφτὰ τὸ κρασί καὶ τὴ δόξα !

— Πῶς ! Ἕνας καλλιτέχνης σὰν καὶ σὰς βάζει τὴ δόξα ὕστερα ἀπὸ τὰ λεφτὰ κι ἀπὸ τὸ κρασί ; Δέν πιστεύω νὰ μιλάτε σοβαρὰ.

— Σοβαρότατα, φλε μου ! Καὶ θὰ συμφωνήσετε κι ἐσεῖς μαζί μου μόλις σὰς ἐξηγήσω : Μὲ τὰ λεφτὰ ἀγοράζω κρασί, τὸ κρασί ξυπνᾷ τὴν ἔμπνευσή μου κι ἡ ἔμπνευσή μου μοῦ χαρίζει τὴ δόξα !

* * *

Ὁ Γάλλος συνθέτης Μεδλ πῆγε κάποτε στὴν πόλη Ζιρ, ὅπου εἶχε γεννηθεῖ, λίγον καιρὸ μετὰ τὴ θριαμβευτικὴ πρεμιέρα τῆς Ὀπεράς του Εὐφροσύνη καὶ Κορραδίνος, ποῦ εἶχε δοθεῖ στὴν Ὀπερα τοῦ Παρισιοῦ τὶς 4 Σεπτεμβρίου τοῦ 1790.

Γιὰ νὰ τιμήσουν λοιπὸν οἱ πρῶχοντες τῆς πόλης αὐτῆς τὸ μεγάλο συμπατριώτη τους, ἀποφάσισαν ν' ἀνεβᾶσουν τὴν Ὀπερὰ του στὸ Δημοτικὸ Θέατρο. Καὶ νὰ πῶς ἀνάγγειλαν τὴ μεγάλη αὐτὴ ἀπόφασή τους : « Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς παρουσίας ἐν τῇ πόλει μας τοῦ ἐπιφανοῦς συμπατριώτου ἡμῶν Μεδλ, θὰ δοθῇ ἐν τῷ Δημοτικῷ Θεάτρῳ μία παράστασις τῆς Ὀπεράς του Εὐφροσύνη καὶ Κορραδίνος. Ἐπειδὴ ὅμως ἡ Ὀπερα αὐτὴ διαρκεῖ πολλὴν ὥραν, τὸ ἐν λόγῳ ἔργον θὰ παρασταθεῖ... χωρὶς τὴν μουσικὴν του, χάριν συντομίας !... »

Κι ὁ ἀγαθὸς Μεδλ δχι μόνον παρακολούθησε τὴν ἀπροσδόκητὴ αὐτὴ παράστασι, ἀλλὰ καὶ χειροκρότησε θερμότατα τοὺς ἡθοποιούς.